

שעת קבורה חורפית לפני כניסת חג האילן -
ט"ו בשבט תשנ"ח

"אור ותכלת על ראשי, ענפי נעים ברוח -
צמרתי הומה"...

למה הומה היא הצמרת? ומה היא מספרת
הפעם? היא מספרת שהאור של ליאור כבה.
מעין חיו בחר נתיב חדש - רוצה הוא לזרום
כמי גן העדן - בהתחדשות, בהגנה, במקום
בטוח, שלו ושקט.

ליאור בחר מתוך החלטה קשה ומצוקה
פרטית לחיות חיים אחרים, חיי נצח, ואני
מכבדת את רצונו, בקשתו והחלטתו.

ליאור בן 32 שהם "לב" בגימטריה - לב חיו
בעולם הזה תומצת והוא פרש לעבד את
אדמת בורא עולם, שנמצאת מעבר לקו
הזוהר והרקיע - והיא נסתרת מעינינו.
ומבינתנו.

אריק ותמר - הייתם ואתם עדיין לעתיד
לבוא, הורים נהדרים. הורים חמים. הורים
אוהבים - ואתם חובקים שני נכדים והיתה
לכם שמחה גדולה במוצ"ש, בבית הפרטי
והצבעוני שלכם.

תרגישו נקיים וטהורים גם בשביל ליאור
ז"ל, גם בשביל נוגה ומשפחתה, וזוהר שבדרך
לצמיחה יפה. תרגישו הורים שרצו לעזור
ועזרו, שרצו לאהוב ואהבו, שרצו שלליאור
יהיה הכי טוב שבעולם - ולליאור הכי טוב
ליד בורא עולם, שם הוא מרגיש מוגן בצל פרי
האילן שכה אהב, ושם יהיו סביבו המון פרחי
גן-עדן והוא שם כמו כולם, בשלוות נצח.

זכרו את ליאור לטוב, ליאור לב זהב,
שהקפיד על אופן לבושו וטרח להיות IN בכל
מה שקשור לתרבות המקום ותרבות העמק
ותרבות בכלל. היה נהנה מסרטים, מופעי
מחול, הצגות, בידור - ובכל זאת הרגיש לחץ
בחזה, לחץ סביבתי שדחק בו לפינה לא
ברורה, לא לו ולא לנו, ומשם כמו בהבזק
פרש כנפיים ונעלם מכאן לשם והשאיר
מכתבים המסבירים - כן, גם פה הוא התחשב

ונפרד באהבה גדולה מאריק ותמר, מנגה
וזוהר, מסבא וסבתא וכל המשפחה הגדולה
שאהבה אותו כל-כך... שתמשיך לאהוב אותו
באשר הוא שם.

אם עכשיו טוב לליאור, אז טוב גם לנו, לכם -
זכרוהו רק לטוב עם אהבתכם.

היה שלום לי-אור, בחור צעיר...

שרה'יה שרון